

Esy-li spěwał,
Pitnje džěłal,
Strowja cze
Eswójbny statok,
A twój šwjatok
Eradny je.

Sa staw spróznny
Naposj móznny
Lubosć ma;
Bóh pak šwěrnny
Piches spać měrnny
Ezerstwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Eswěrnje džěłáš
Wšědne dny;
Džen pat šwjaty,
Dušči daty,
Wotpoczi ty

S njebješ mana
Nječ czi kmana
Žiwosć je;
Žiwa woda,
Kiz Bóh poda,
Wotšerw cze!

F.

Serbske njedzelske lapjena.

Wudawa so kóždy šobotu w Esmolerjez knihciziscežěrnj w Budušinje a je tam sa šchwórtlětnu pšchedpłatn 40 np. dostacž.

7. njedzela po šwj. Trojizy.

1. Tim. 6, 6-8.

355. 7.

Kak ma šwěrnny kšesćizian semiske kubla wobhladać?

Wón wě:

1. semiske kubla šu nam wot Boha date;
2. šu nam jenož na czaš spožčene, so bychmy je prawje nałożowali.

1. Semiske kubla šu nam wot Boha date. Bóh šo njeje njewopotasany wostajik. Wón je k nam rěčal, je nam šwoje šwjate šłowo dał, kotrež móže nasche dušche šbóžne cžinicž. A nasche Bože šłowo chze nam pokasacž, so Bóh luby Knjes tež ša nasche cžělo šo stara. Bóh napjelni semju se šwojimi darami. Šdžež my nět k pohladamy, widžimy Božu dobrocžiwosć nad nami. Trawa na kufach, žito na polach, kóždy šchom w šahrodze pšchjpowjeda nam Božu wulku šmilnosć. Wšhitke kubla, duchowne kaž tež šachodne, je nam tón Knjes wobradžik. „Wulki dobytk je, šchtož bohobojašny je a došč ma na tym, šchtož jemu Bóh da.“ W tutych šłowach pokasuje naš šwjaty japoschtok Pawol na semiske kubla, kotrež tón Knjes nam wobradžuje. Koho dha mjenuje šwjaty Pawol tudy bohobojašneho? Teho, kiz pšches nascheho lubeho Knjesa a Šbóžnika je wušwobodženy wot wotrocžłowskeje bojoscze, kiz w šwojej wutrobje wěri do Jesom Khrysta a wě, šo pšches Khrysta hnadneho a šmilneho Boha ma, kiz štajnje š nami derje mēni, kiz pak nam tež wšhitko to

dodawa, šchtož nam dobre je. Šchtož k tutej džěcžazej bohobojašnosći doščok je, tón šaczuwa šo šbožowny we Bosh a njestorzi, hdyž je wón se semiskimi kublami mjenje žohnowany, hacž druhy. A wot tajkeho bohobojašneho našch tekst praji, šo došč ma na tym, šchtož jemu Bóh dał je. Tajki cžłowjet wě wšhitko, šchtož je a ma, je a ma wón pšches hnadu šwojeho Boha. Bóh tón Knjes, kiz ptaki pod njebješkami šezimja a lilije na polu wodžewa, tón w šwojej lubosći nam wšhitko podawa, šchtož trjebamy.

Tón Knjes je po šwojej hnadze jenemu wjazy, druhemu mjenje wobradžik. Tón tam je w bohastwoje a krašnosći žiwy, druhj ma šo š nusu a kšudobu bēdžicž. A tola dyrbinj wšchitzy teho šo wušnacž, šo tón Knjes tež nad nami wjele dobreho je wopotasal na dušči a na cžěle. Šdyž pak wjele wobšedžišch a na wjele šy postajeny, dyrbišch š wěriazej wutrobu wušnacž, ty šebi to šam dał nješkny, ale Bóh tón Knjes je tebi kžěžu a diwōr, rolu, škōt a wšcho kublo wobradžik. Tak wušnaje šo wěriazej wutroba; pšchetož bjes Boha my ničō nješkny, ani ničō nješamozemy bjes njeho. Wón šam nam podawa prawu mōž k džělu a šdžerzi ju nam; wón dawa nam strowosć. Teho škut to je, hdyž škut nascheju rukow šo poradzi. Bóh tón Knjes podawa nam wšchē kubla, ale wone šu nam

2. jenož na czaš spožčene. „Pšchetož my ničō na šwēt pšchinješli nješkny a je šjawne, šo tež ničō š njeho wunjesć njebudžemy.“ Ešwjaty japoschtok rěczi w tutych šłowach wo semiskich kublach a rjeknje: my je nješkny na šwēt pšchinješli a njebudžemy je tež š njeho wunjesć. Ešu nam teho dla jenož na wěšty czaš spožčene.

Pohladajmy jenož na bohateho muža w sczenju. Wón mějesche wscheho doseč, hdyž na semu žiwu bēšche. Ale mōžesche wón šnawo šwoje kubla s tuteho semiškeho žiwjenja šobu wsacz? Nē, w šnjerczi dyrbjesche wschitto wopušchezicž. Tež ty, lubu pscheczelo, njemōžesč šwoje kubla w šnjerczi s teho šwēta šobu wsacz. Al kak hušto šo stanje, šo dyrbja ludžo hižo pschi žiwjenju šwoje samōženje druhim rukam pschewostajicž. My nješmny nicžo na šwēt pschinješli a teho dla tež nicžo wunjescž njebudžemy.

Tute kubla nješmny na semju pschinješli. Šhto dha šmny na šwēt pschinješli? Dušchu a czēlo. Dušchu pak a czēlo budžemy junu s tuteho šwēta wunjescž. Teho dla starajmy šo ša šwoju nješmjertnu dušchu, šo by w šnjerczi pola Boha do wēcneje domišny sastupila, ša nasche czēlo pak, šo by junu po šudnym dnju s dušchu šo šjednocžilo k wēcnuemu žiwjenju. Duž dha starajce šo ša waschu dušchu psches hnadne dary nascheho Boha. Dajce šo natwaricž s Božeho šłowa wschēdnje, hušto psches sakrament Božeho blida. To šu wēcne kubla, kiž naš wulzy jara wobohacza w tym šnjesu, nasche czēlo pak wuhotujmy ša wobydlenie šwjateho Ducha.

Dokelž to wēmny, čžemy šemške kubla prawje nałōžecž. Bōh je dawa a duž dha budžemy tež psched nim junu šo šamolwicž dyrbjecž, kak šmny je nałōžili. Njetrejabat tešame po waschnju hrēšneho šwēta, ale po Božej šwjatej woli k šhwalbje a czēsčzi twojeho Boha a w prawej ššesčžijanskej lubošči, šhudym bratram k wužitku.

Šamjeń.

Bērnik=Šluskšanski.

Pučžowanje po Božim pišnje

abo

tajle myšle nadeńdžech, Bože šłowo čžitajo.

Šodawa šwērny čžitaj „Šomhaj Bōh-a“.

(Šokracžowanje.)

1. knihi Mōjšašow, 39. šlaw.

Šosefowa šlužba, pōzčžiwosč a jaštwa.

Wažne šokracžowanje w rošwivanju Božich pschedmjetow ša čžlowške šbože mējesche šo nētko štacž. Šakubowa šwōjba mējesche šo, kaž bē hižo Abrahamej psched mnohimi lētami Bōh šdžēli, še šlubjenego kraja pschēšydlicž do žujeho kraja. Dlēje njebē Šakubowa wulka šwōjba mohla wostacž mjes Šananejštimi, šo njeby šo pak rošpōščila a tak jenotu a šamostatnošč šhubila, pak do šwady pschisčila s prēššimi wobhydlerjemi w kraju; ženje njebychu potom Šfraešžy mōhli wschōn kraj ša šwōj dostacž. Ša pschihotowanje ša jich dalsche powolanje pak bē tež nušne, šo dyrbjachu šo Šfraešžy k ludcju pschisporicž runje w najšdželanjšim kraju tehdomušcheho šwēta, s kotrymž šu štajnje w špodžiwym šwišju wostali. Bēchu nanajbližicho s nim šwajšami a mōžachu wscho wužiwacž, šchtožluli bēšche egypšwška kultura hižo wutworila, a tola bēchu šašo kručže wot nich wotdžēni, šo njemōžachu šo s Egypčžanami šmēšhecž.

Hdyž tež je Bōh šarym wōtžam woczī wotewriš ša daloki pschichod, dha mōžachu tola šami pschi Božich wōdženjach lēdma nēkotre krocžēli do prēdka pohladacž. Woni wjedžizy, šo šbože ša wschōn šwēt ma s nich wuhadžecž, a šo je jich powolanje na šemi najpowšchitkowušche, kotrež mohl šebi jenož wumyšlicž, nješbu šo mōhli domašacž, kajku wažnotu maja podawki s jich wschēdnego žiwjenja. Tak mējesche šo šlawacž, dyrbjesche-li šo jich wēra šbudžicž, jich woko kručicž, jich šmyšlenie wušphtowacž s tym, šo šo jim najdalschi a najnadobnišchi kōnž šjewi, šo njebyšhtaj ani čžlowška hrēšnosč, ani čžlowška šleposč nicžo ššajšej a myliše, nałōžowasche-li Bōh šwoje s dolha šhladanc šrēdki.

Šosefej rēlachu w Egypšwškej „Šebrejški“, jako čžlowškej s Šeberowych potomnikow, s kotrehož bēchu bliško pschi Egypšwškej tež Šmaešžy wuhadželi, kotšž wot Šufrata šem pschischedšchi mjes dlēje šašydlenymi Šananejštimi jako pašyrjo po kraju čžahachu. W Egypšwškej šlužesche Šosef Šnješej, šwojemu Bohu, a Šotifar

njewidžizy, šo by Šosef Egypšwškim pschiboham šlužil, mējesche, šo Šosefowu Bōh jeho požohnuje, a Šosef je šwoje wušnacže k prawemu Bohu pschil a debil s prawdžitej šwēru a s wušwječenej mudrosčju.

Šo by pschichodne podawki mohl prawje šrosunicž, je trēbne, šo by čžaš pschewidžal, hdyž je šo wscho podalo. Šakub bēšche, hdyž je psched Šaraona pschischol, 130 lēt, Šosef pak, hdyž bu prēni ras k njemu ššajšny, 30 lēt šary. Mjes tutym čžašom bēchu šo 7 bohate lēta a 2 šhudej lēcž, hromadu 9 lēt minyle; tak bēšche Šosef 39 lēt šary, jako bēšche Šakub 130 lēt šary. Wōn je šo potajšim narodžil, hdyž je Šakub 91 lēt šary byl. Tehdy pak bēšche Šakub šwoje 14 lēt na šlužbje wo Šahelu a Šeu dokonjal, wōn bēšche tak 77 lēt šary, jako je šo k Šabancju pschēšydli. Mērišch tutu šarobu po tehdomuššim, nēhdže dwōjžy dlējšim čžlowškim žiwjenju, dha bēšche wōn čžlowšek šrēnich lēt. Šosefa šu bōršy po dokonjanym 17. lētom do Egypšwškeje pschedali; tak bēšche wōn 13 lēt došho Šotifarowu wotrocžk a jaty. W jaštwe pak je dlēje dyžli dwē lēcže pošedžal. Šosef je tak položju dwazeštych lēt hižo pschetročžil, hdyž je šo štalo, šchtož nam 39. šlaw powjedži.

I. 1.—6. šch. Šosef wot Šmaeššich Šotifarej w Egypšwškej pschedaty, pošbēhuje šo w jeho domje wot najnižšcheje šlužby najhubješšeho njewōlnika psches Božu hnadu, kotryž bē s nim, doniž njebē s domownikom, s njewobmješowanym prawom wuhotowanym, w Šotifarowym domje. To je pschihotowanje ša jeho dalsche powolanje, kotrež je Bōh jemu pschidžēli.

1. Šosef bu dele do Egypšwškeje wjedžemy; a Šotifar, Egypšwški muž, Šaraonowu šomornik a nadwōrny wyschšchi, abo poručnik kralowškeje čželneje štraje, kupi jeho wot Šmaeššich, kotšž jeho tam pschiwjedžechu.

Al Šnješ bēšche s Šosefom, wōdžesche jeho še šwojim Duchom, šo wōn podajžy šo s čžicha do šwojeho wōkuda s pobožnej šwēru šwoje njewōlništwa wukonja a wōn požohnowa jeho tak widžomnje s poradženjom, šo mējesche wōn wschudžom šbože, šo bēšche s čžlowšekom, kotremuž šo pschi wschēj mlodosčzi wscho derje poradži, a kotryž mējesche šbože je wschēm, šchtož by šebi šaradžil. Al Šnješ bē s nim wot wscheho špocžatka, hđžez bēšche Šosef w domje šwojeho Egypšwškeho šnješa.

3. Al jeho šnješ pytny a widžesche to tež, šo bēšche Šnješ s nim, kotryž jeho žyle wōšebje wōdži; pschetož k wschitkemu, šchtož wōn čžinjesche, dha Šnješ šbože psches njeho.

4. Tak wōn hnadu namata psched šwojim Šnješom, šo wōn bōršy s najnižšcheje šlužby šakroczi do wyschšcheje, šo bu jeho čželny abo šomorny šlužownik. Dokelž pak šo tež w nowej šlužbje psches šwēdomliwosč a njewšchēdnu šwērnošč wušnamjenjesche, postaji wōn jeho nad šwojim domom a wschitto, šchtož mējesche, poda jemu pod jeho ruku.

W štarej Egypšwškej bēšche waschnje, šo mējesche kōždy dom šwojeho naddomownika, kotryž mējesche wschēj čželedži roškasowacž, a kotryž mējesche wschē šnješowe kubla, wōšebje wulke ratašstwo šarjadowacž. Wōšerška wōšchta bē pōdla mēšniškej s wulšimi ležomnoščemi šo šastarala.

5. Al wot teho čžaša, jako wōn jeho nad šwojim domom a nade wschitkim šwojim kublom postaji, požohnowa Šnješ Egypčžanowu dom Šosefa dla; a bēšche šame požohnowanje Šnješowe we wschitkim, šchtož wōn mējesche, domach a na polu.

6. Teho dla poda wōn wschitto po waschnju šenich naranjšchich čžlowšekom, kotšž. maju-li šwēdomliweho šlužownika, tutemu wschē njewobmješowane pravo špožčža a šami šo wo nicžo njestaraju, do Šosefowej rušow, šchtož wōn mējesche; a tak došho, hacž wōn jeho mējesche, njestarasche šo wo nicžo, šhiba wo to, šchtož jēdžišche a pišesche. Š jēdžu a s picžom šložowasche šo kručže po Egypšwškim waschnju, šo njeda šebi nicžo wot hebrejškeho wotrocžka wōštaracž. Al Šosef, hotowa podobišna šwojeje njeho maczerje, bēšche rjany wot wōblichža a pēšny na pohladanje.

Šerodot nam powjeda, šo njeby žadny Egypšwški nōž, widlicžki abo pječne widlo pschi wōbjedže braš, kotrež bēchu hrjekšemu abo druhemu čžlowškej s žujeho naroda šlušchale, wōn njeby ani mjašo tajkeho čžišteho byla jēdš, kotrehož bychu s nožom hrjekškeho čžlowšeka na kručki rošrējali.

II. 7.—12. šch. Ššlužiwšchi mnohe lēta s njeshablazej šwēru šwojemu šemštemu šnješej ma Šosef hōrke wušphtowanje šwojeje šwērny k nješšestemu Šnješej pscheczēpicž. Šotifarowa žona s njepōzčžiwym lošchom, k njemu šo horjaza, šaka na Šosefa s lešnym šawjedženjom, šjewi jemu potom šajnje a štajnje s nowa, šchto

šebi wot njeho pscheje a nawali šo šfónczujje na njeho. Wón pak po šwojej bohobojosći njeda šo powalicz.

7. A šta šo potom, hdyž běšče Šofej Botifarej hižo 10 lét šlužił a hdyž běšče nětko něhdže 27 lét štary, šo jeho knjesowa žona šwojej woczi na Šofesa wobrocziwšči t njemu džesche: Wój ke mni!

Na Egyptowske žony je šo njepózcziwoscze dla we wschěch czašach wulzy škoržilo. Š pomjesczow štarych wěny, šo bě Egyptowska, š najmjeišča pošdžišcho, wulzy štaženy kraj, hdyž bě wscha móžna njepózcziwoscž š knjesom, wošebje njekwěra w mandželstwie. Šerodot nam powjeda, šo je Šaron, Šesostrišowy šyn wošlepil, šo pak je šo jemu wěschěžilo, šo móžc widženje psches mandželstu šako dostacž, kotraž hiščeže njese šwojemu mandželstwu njekwěrna byla, šo je wón jenož jemu jenicžku nadeschol a šo je šebi ju tež hnydom ša šwoju mandželstu šhladał.

Egyptowske žony njebu wot mužow tak wotdžělene žiwe byle, kaž w druhich narašich krajach, ale wobšadžowachu wschudžom š nimi. Na Egyptowskich pomnikach wuhladamy mužškich a žónškie hromadže.

Luboscž Botifaroweje mandželsteje běšče ša Šofesa wo wjele štraschnišča dnžli hidženje bratrow.

Šphtowanja šu cžim štraschnišče, a cžim cžejšcho wosta-nješch š knjesom w nich, cžim nahladnišče a pschihódnišče šo cži šdadža.

8. Wón pak njechasche a džesche t njej: Šlej, mój knjes njewě, tak derje jako ja, šchtož je w jeho domje, š tajkej doměru je mi wscho porucžil, šchtož ma, a je wscho do mojeje ruki podał.

9. A nima ničžo tak wulke w domje, kotrej by pschede mnu postajil a mojeje njewobmjesowanej mozy šarielł, šhiba jenož tebie, dokelž šy jeho žona. Šak mohł dha ja, ššebajzy jeho doměru, tajku wulku šfóscž cžinicž, kaž šebi wote mnje žadašch, a tak š dohom š hóršim wašchnjom pschecziwo Bohu ššrěšchicž?

Ša šwěru pschecziwo Bohu hidži Šofej mandželstwowłamanje. Milosčž šejšiškeho knjesowa šo hiščeže pschida, šo by kručze štal.

10. Wona pak te šłowa šfóždy džej t Šofesej řěcžesche; ale wón ji njepošluchasche, šo by blišto pola njese byl, šhiba šo bychu drusy špóbla byli.

11. Šta šo pak mjes tym na jnym dnju, šo jeje muž njebě doma, šo Šofej do šhěže džesche po šwojim džěle; a njeběšče tam tutón ras tež žadyn cžłowjek wot domjazych w šhěži.

(Šotracžowanje.)

Židowska holza.

We wuskej masanej hašy wošrijedž wulkeho měšta běšče psched někotrymi létami šhuda cžesčomna židowska šwóžba žiwa. Wluž mějesche male šlamy, kotrychž wunoschł ša šebje a tych šwojich runje došahasche. W tajlich jednorych wobštejnoscžach ša-kežewasche jeju najmlódsche džěcžo, lubošna holcžka š cžornymaj wóczkomaž. W šchuli wona šrenja šedžesche, dokelž šo psches pilnosčž a dobre šadžerženje psched druhimi wušnamjenjesche. Wona by rad wulka, ale hiščeže radšcho by špěwala a bórny buchju cži wučerjo na jejny jašny hłób šedžblimi. Woni štaršchimaj radžachu, šwoju džowku pošdžišcho wuwucžicž dacž. Ššches wošebje dobre wobštejnoscž šo poradži, mlodu holzu t šławnej špěwačzy pschi-nješčž, ta ju ša šrótki cžaš tak daloko pschiješe, šo móžesche w džiwadle wustupicž. Šnunjež mějesche holza wulke pschipošnacže a tež wjele špijes šašluži, š kotrymiž tych šwojich šwěru pod-šjerasche, šo wona tola jako šekleška jara njeshožowna cžujesche. W jejnej wutrobje běšče žadanje po něčim wjšchšchim žiwe, šchtož wěra štaršchisheho doma špokojicž njemóžesche. Wóži jandželjo mlodu holzu na šawjednym pucžu šwarnowachu a pscherad by šebi na druge wašchnje šwoju šašlužbu pntala. Duž bohatty šendžel-čan, kiž mějesche w šwojim pschekupstwie w tym měšče wobštaracž, džiwadlo wopyta a běšče tak šahorjenny wot džiwneho hłóša špě-waški, šo cžyšče ju šesnacž. Šhdyž pak widžesche, šak šo wona w šwojej njewinje wrócžo džeržesche, wón pošna, šo nima š lohkej, šwjerschnej holzu cžinicž, a jako šebi wonaj po cžašu bliže šstupišchaj, rošbudži šo šendželčan, šo š njej woženicž a ju šwojimaj džěcžo-maj jako druhu macž do domu pschijesčž. Ale šajke šo tu ša-džewki teje dobrej luboscži napschecziwo štajichu! Šow wěryšy ššcheczišjan, wošebny, bohatty muž, jenicžki šyn wjššesche, hordeje knjenje, a tam židowska šekleška, džowka š nišesche šwóžby. Ale luboscž wjele pschewinje. Šajprjedy to nawoženja pschewidži, šo jeho šlubjena rošwucženje w ššcheczišjanskej wucžbje doštawasche a

ju t hódnemu duchownemu domjedže. Š tym šo njewjesta š dohom wot džiwadla džělesche a to cžinjesche jara rad. Šhdyž běšče naj-prjedy š luboscžu t šwojemu pschichódnemu mandželstwu do na-božinškich hodžin šhodžila, buchju wone jej bórny najšlubšča po-štrebnoscž wutrobju. Šaj wona šama wupraji, šo by, wscho jene hacž by šo se šwojim šlubjenym woženila abo niž, tola ššcheczišjan-ška, Šhryštušowa šlužobnica byla. Židowka wjedžesche, šchto se šwojim rošbudženjom na šo šwa, pschetož jejny nawoženja štejesche w horzym šedženju se šwojej nutrije lubowanej macžerju, kotraž běšče wscha rošhorjena a šrudna, hdyž powjesčž wo šynowym šlubje došta a jeho tež šhablazeho šcžini. Šhdyž šcheczišče nje-wjesta, hdyž šo wón wot njese wotwobroczi, šak šo na dobo šdasche? Wona cžyšče šebi jako špěwanska wučerka šwóž šhleb šašlužicž; pschetož šako na džiwadlo hičž, pschecziwo temu ššpecžowasche šo jejne šnutškowne cžucže. Štaršchiski dom pak wosta džowzy šamk-njeny; štaršchej ššchtaj pschedobrocziwaj, šwoje šabudžene džěcžo, šak ššchtaj šo mjenowaloj, š hroženjom pschecžěšchacž; ale jeju šlubšča šrudoba jo šnawno hiščeže bóle cžijesčesche. A tola holza šruta wosta. Šwontownu šchodu, kotryž mějesche Židowka šwóžba, dokelž džowka ničžo wjazzy njeshalži, šaruna šendželčan, šo nušy njemjeshchaj. Duchowny, kotryž wopušcženej holzy po šwojich mozach t bokej štejesche, mějesche šwoje wješele na pilnej, wo-prawdže pobožnej šchulerzy a móžesche ju bórny ša šrawu pošnacž, šo by psches ššcheczišjan do ššcheczišjanskej šchewje šo pschijesčala. Njewjesta šwojemu w šendželstwej pschewyžewemu šlubjenemu roš-bud duchowneho šdželi a šjewi jemu, šo je wot šwojeho šłowa wotwjasašy. Šola tón list jenož t temu šlužesche, jeho luboscž wobtwjeržicž; jemu šo poradži, hnydom macž šjednacž, a wón šo t tej ššcheczišjan do ššcheczišjanskej t tym wotpošladom wróczi, hnydom po tym wěrowanju ššcheczišjan dacž. Wobaj šwjataj ššcheczišjan šo š džiwanim na wošebite wobštejnoscže wobaju žyle š cžicha, ale wonaj šo wěšče wot tych malo šwědkow ženje njeshapomnitaj. Šnuty móžesche se šamej šlubšči hnutowcžu wo njewjesčže řěcžecž, kotraž mějesche niž jenož wutrobu šlamaze rošžohnowanje se šwojej šwóžbu pschětracž, ale šcheczišče tež na žadanje šwojeho mandžel-škeho wschěm šwojim pschijewšnym ššewicž, šo žadny šlaw ju njeshnje w šendželstwej wopytačž pschicž. Šajke běšče to male šarunanje, šo štaršchej a bratšja a šotry bohate dary šwojeho pschichódnego šyna a šwata, kotrehož běchu šedny wobladali, doštawachu.

(Šotracžowanje.)

Šswjaty wječor šwoni.

O njech Šwoja dušcha šhoni,
Ščomu šswjaty wječor šwoni:
Šufi šwonow šnamjenja
Šebi wječor žiwjenja.

Šak džej nětko šónzej šdóndže,
Šak tež t Šobu t šmjerčži pošdže;
Šuž dha wopomni, wutroba,
Šak by ššóžnje wobšankla!

K. A. Fiedleř.

Rak lubosne šu twoje wobydlenja, Šnježe Šebaoth!

Šakla šenka bě jenicžke džěcžo jara šhudeju, ale bohobojasneju štaršchuju. Šan žiwjesche šo jako džělacžer na šarje jeneje wšy pola Draždžan. Wón mějesche dře šam šwoju šhěžku, ale ničžo w njej, hacž šchtož jeho ruzy džej wote dnja šašlužeschej. Šo pak jeno tak něšak t řědži a drasčže ša njeho a ša jeho šwóžbu došahasche. Šle jeho pilnej ruzy njeběšchtej jeno džělacž nawuklej, ale tež rady t modlitwje šo ššcheczišjan. Wón modlesche šo husto a š šlubšče wutrobju t tymi šwojimi, pschetož wón bě boha-bojasny. Šutón dobry nan bě šakle 30 lét štary, jako jeho Šóh na šhoroložo položil, š kotrehož wjazzy njeshann. Šhorowščž šarjesche něšotre njedžele. Duchowny a jeho šyn wopytowaschaj jeho cžašto w jeho pošlednich dnjach, šo ššchtaj jeho štrošchewaloj. Šemu šamemu njebě štrošch tak jara nušny, šak jeho wobohej man-dželstwej; pschetož wón bě š mērom a Bohu špoddaty, jeho mandžel-ška pak šcheczišče šo wot šwojeho šubeho šastararja džělicž, a nje-běchu ani špijesšy, ani šhleb w domje, hacž jeno to, šchtož šobu-želniwe dušče jej darjachu. W cžašu ššcheczišjan ššcheczišjan šak tamneho džělacžerja, tehdy něhdže 10 lét štara, wbohijaj štaršchimaj t wulšemu štrošchtej. Šhdyž duchowny wotěndže, wosta džěcžo pola

nanoweho loža bedžo, spěwasche jemu kherlusche a bibliste hrónczka, kiž bě wot duchowneho klyšchala abo w schuli nawukla.

Nan wumrje. Wudowa žarowasche wo swojeho pobožneho, pilneho muža, a plakašche jara a wjele. Tehdy trošchtowasche holeczka pschezo maczerku, hdyž ju plakač widžesche, i rjany mi hrónczkami i Božeho kłowa, kiž bě w schuli klyšchala, abo se schtuczkami i kšeseczijanskich kherluschow, na pschiklad i kherluscha: „Čeho dla so dyrbiš rudzić“ tu schtuczku: „Na tebe, mój knježe, hladam, i lubosću, i wutrobu tebe žebim. Daj mi twoju sbóžnosć dostac, tam ty mój, ja pak twój budu wěcnuje wostac.“ Abi wona džesche k starazej so maczeri: Luba maczerka, njeplataj, mój chzemoj so modlicz a dželacz; hdyž ja se schule pschindu, chzu pilnje kłomjane klobuki plescz; luby Bóh naju njewopuschezi.

Tak sańdže skoro lěto po nanowej smjerczi. Za wudowa se swojim jeniczkim džesčom džeržesche wschitko jara hromadu, a wobej njemějeschej psches Bože žohnowanje žaneje nusi. Holeczkatko kłodžesche pilnje do schule a plecžesche po schuli tež tak pilnje kłomjane klobuki; jejne jeniczke wješele bě jena kofosch, kotruž bě žebi ta mała khyrotka woczahnyla a i wusbytkowanymi drjebjenczkami pizowala. Jedyn džej, bě wožni, džesche macz k jenemu burej do drugeje wšy, so by wows hrabacz pomhala, holeczka pak džesche, kaž kóždy džej, do schule, a hynny so, hdyž dom pschindze, psched kžezu a plecžesche kłomjane klobuki. Duž pschindze kšhodowa džowka, něhžje 12 lět stara, džeczo jara džiwjeho waschnja, a chzysche Lenku nusowacz, i nej wokolo stakacz a njelajansstwo czericz. Me mała pobožna khyrota to njehasche. Psches to jara roškobjena, czišny klyšchala kšhodowa holza to džeczo k semi a klecžesche jemu na czele, so to wbohe džeczo wótsje wolasche. Jako wjeczor macz i džela domoj pschindze, skoržesche jej džeczo, schto bě so jej stalo. Macz pak mēnjesche, so drje so jej wulka schtoda stala njeje, a lehny so i nej spacz. Našajtra pak skoržesche to džeczo jara na brjuchbolenje, njemōžesche tež wjazy stanycz, a hacz runje lēkar žem pschindze, njeshubichu so bolosče, ale buch pschezo wjetšche. Za holeczka proschesche swoju maczerku, so by wschaf po knjesa duchowneho schla, so by tón so i nej modlił kaž i jejnym nanom, dokelž ma wona wumrjecz. Macz wotmolwi: „Moje lube džeczo! koho bych potom mēla? Ty žy hišchče mój trošcht. Ty tola wumrjecz njebudžesch chzycz!“ To džeczo wotmolwi: „Luba maczerka, Bóh dyrbi hycz wasch trošcht, domercze so jemu. Dajče jeno knjesa duchowneho ke mni pschincz.“ Macz jezini džesčezu wolu; duchowny pschindze. Wboha khyrotka mējesche wulke wješele nad duchownym, modlesche so wutrobnje a da duchownemu spōsnacz, so ma wulke žedzenje po njebju. Duž woprascha so macz sašo: „Lube džeczo, čeho dla dha chzesch tak rad wumrjecz? ty žy wschaf hišchče tak mlode.“ Džeczo wotmolwi: „W njebjehach je tola wjele rjeišcho, tam pschindu k swojemu knjesej Jesuše, a wy pschindžecze tež junu ke mni. Tam budu i njeboczičkim nanom lubeho Boha kwalicz a tež knjesa Jesuša. Njeplatajče jeno psche mnje, luba maczerka.“

Khoroscz trajesche hacz do džewjateho dnja. Duchowny a jeho žyn wopytašchaj w tutym čašu husto to sbóžne džeczo. Haj sawěsče, sbóžne hižo na ložu bolosčow. Pschetoz wonaj namakaschaj to žamo pschezo so modlo a swoju maczer w nadžiji požhlnuju a trošchtuju, pschi tym bě spokojne a smērom, kaž jehnjatko.

Džej psched smjerczu džesche džeczo k maczeri: „Knjes duchowny je mje tak husto wopytal a so se mni modlił, a wy nimacze ničzo, so byšchče jemu dacz mōhli. Ach darcze jemu moju kofosch, hdyž budu morwa, a ja dam jeho prokycz, so by i tym ja lubo wjal.“

Na džewjaty a poslednim dnju pschindžechu kšeseczijanske kšhodžiny k tej holeczcy. Wona proschesche te žame, so bychu jej kherlusch: „Kak rjenje žwēczi ferniczka“, spěwali. Prjedy pak, hacz bě kherlusch ke kōnzej, to džeczo czišche wužny.

Ty sbóžne džeczo, so by wschaf tež moja wutroba tajta byla, kaž twoja wutroba, tak czišta, žwērna a bjes falscha; ach, so by tež mój kōnz byl, kaž twój kōnz! — Haj, wo tajkich duschach rēta: „Tute žy knježny a džejja sa tym jehnjeczom, hdyž wono džej!“

Bože žohnowanje.

Bě bohaty bur, kotryž wjele plódného kraja wobžedžesche a jón i wulkej pilnosczu a wulkej prózu wobdželowasche. Žeho žne njebēchu najrjeišche, bēchu jenož žrēnje. Wóbla njeho bydlešche

pak jedyn druhi, kiž mējesche hubjenšche pola, tež tak wjele džela, kaž wón, na nje njewaži; tola žohnowasche tón knjes jeho wužny, so mējesche wón psched druhimi najbohatsche žne. Bohaty so nad tym džiwajo wopraschowasche jeho, kak wón tola cžini, so ma wot hubjench a pšestojtch polow tak bohaty wužitk a wón pak husto wot swojich rjanich a plódnich polow wužny lēdom sašo dostanje? Druhi na to wotmolwi: „Luby kšhodže, pola waš leži jenož na tym, so wy wasch wužny njemacžecze, kaž ja jo cžinju. „Kak?“ napšchecziwi sašo tón přeni; „macžecze wy wasch wužny?“ „S mojimi kšhojnymi modlitwami“, džesche tón druhi. „Budžecze wy to tež cžinicz, smējecze bjes dwēlowanja najrjeišche žne“. Tute kłowa hōdža so derje na wušwolnych Božich we wschēch sašojnišwach pocahnyč. Nělotry pobožny nan da swojemu džesčezu jeno něschto malo žobu; nělotre žwētno džeczo wobdawa swoje pak i njepotrēbnymi wēzami; my pak wēmy, so to male, kiž prawy wobžedži, je lēpje, dyžli wulke kublo bjesbōžnych. Tamne rosmnoža so psches Bože žohnowanje wschēdnje a nješe husto w malo lētach stokrōczne plōdy, pschetoz je namacžany i modlitwu a kšhjami kšepjeny wužny.

Njeprawnych kublo žubi pak so w krótkim čašu, so njewēmy, hdyž je wostale, dokelž potajne poklecze na nim wišy. W Nowym Mēscze bě jedyn duchowny, kotremuž jeho macz krótko psched smjerczu toleť i rjanym pscheczom dari, i kotrymž bě wón do žušby cžahnył, studowal a teho dla žebi k swojemu pohrjebej Sašubowe kłowa k wukładowanju wušwoli: „Za nješym dostojny, knježe, wschitke žmilnosče a žwēnosče, kiž cžinił žy mi, swojemu wotrocžkej.“ Kak wjele žy wschudže k namakanju, kotrychž Bóh i jich wótcžiny do žušeho kraja pschēdžiči, kotryž njebēchu i jich nanoweho doma žebi ničzo žobu wšali, hacz jenož žohnowanje swojich kšudnych staršich, a žy krašnje rostli a pschibjerali.

Wschelake i bliska a i daloka.

Saški žejm je w sańdžnym tydžnju šhromadženy byl, so by wo dothodach nascheho kraja muradžowal. Kaž kžētje nowy knježet na trón stupi, ma žejm dothōdny jakoň sa jeho knježenje i nowa pschiswolicz. We wótcžiniškej lubosczci je so tole pschiswolenje jeno- hōžnje stalo a žejm je so schtwórtk sašo roseschol.

— W juniju mējesche so wušwolenje na krajnu kulturnu radu. Dotalny sašupjeť knjes ōkonomiški radžiczel Steiger nad Budyschintom je so i 444 wot 448 hōžami, potajkim nimale jeno hōžnje sašo i nowa wušwolił. Nasch wokrješ je i tymle wušwolenjom wjelešlužbnemu knjesej, kotryž ratarške naležnosče žmužicze a roškudnje sašupuje, i nowa swoje domerczenje žewil.

— Knjes farať Bróška w Kšchischowje so w bližšim čašu na wotpocžinł poda. Bóh spōčez jemu rjanu wjeczor po dohlim žohnowanym skutkowanju.

— Nowy knjes hamtski hejtman i Kirchbach w Budyschinje je swoje sašojnišwo 1. julija nastupil. Nadžijomuje mōže dohe lēta w naschim wokrješu se žohnowanjom skutkowacz, so njebny tak kžētje pschemēnjenje pschischo, kaž je to w poslednim čašu bylo.

— Nasch lubowanu kžezor je swoje lētno pučžowanje do plōžneje krajiny nastupil. Bóh pschewodž jeho a daj so jemu štrowemu i nowej czerštwosczu sašo k nam wrōczičz.

Dalšche dobrowólne dary sa wbohe armeniške khyroty:

R. i B. 3 hr. — np.
R. i R. 2 hr. — np.

Hromadže: 5 hr. — np.

W mjenje wobohich khyrotow praji wutrobnu džak

Gólcz, redaktor.

„Bombaj Bóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wschēch pschedawarňjach „Serb. Nowin“ na wšach a w Budyschinje dostacz. Na schtwórcz lēta placzi wón 40 np., jeno tliwe czišla so sa 4 np. pschedawaju.